

Nädalalõpp

Nr 29 (304)

10. oktoober 2014

Meie Maa | Liivaleht

Jah, ilma Estoniata on kurb maailm

Kui järgmisel nädalal kohtate Kuressaares Silvat või tema kavaleri Edvinit, siis teate küll, et Estonia on saarlastel külas. Meie rahvusoper ja -ballett toovad rõõmu nii publikule kui ka ligi 130 Saaremaa lapsele, kes saavad võimaluse osaleda lastegalal.

Anneli Tarkmeel

anneli@meiemaa.ee

Imre Kálmáni operett "Silva" on paljudele minu põlvkonna inimestele mällu jäänud telefili kaudu, kui Lenfilmi 1981. aastal vändatud linasteoses särasid vene näitlejad. Muidugi on opereti koomilise tegelase Boni aaria vähemasti vanema põlvkonna südamesse laulnud nii Endel Pärn kui Vello Viisimaa. Selle karakteri filosoofia *à la* "naisega tood majja sa kodupolitsei" on ju alati rahvast kõnetanud. Aga tee, mis sa teed – jah, ilma naisteta on siiski kurb maailm, sest ka roosil ilma päikeseta tundub külm.

Meie poiss särab Silva armastatu rollis

Mister X-i rollis taas Kálmáni operetis "Tsirkus-printsess".

Pisut ka pühapäeval festivali "Estonlastelt saarlastele" avava

Andres Köster armastab kodusaares laulda. Seekord võib ta Edvinina Silvat (fotol Janne Ševtšenko).

Foto: Harri Raspo

1981. aastal väandatud linasteoses särasid vene näitlejad. Muidugi on opereti koomilise tegelase Boni aaria vähemasti vanema põlvkonna südamesse laulnud nii Endel Pärn kui Vello Viisimaa. Selle karakteri filosoofia *à la* "naisega tood majja sa kodupolitsei" on ju alati rahvast kõnetanud. Aga tee, mis sa teed – jah, ilma naisteta on siiski kurb maailm, sest ka roosil ilma päikeseta tundub külm.

Meie poiss särab Silva armastatu rollis

Ja nii võib ka öelda, et ilma Estoniata on kurb maailm. Saaremaal mängitakse operetti "Silva" kaks korda. Neljapäeva õhtul mängivas koosseisus on Edvini rollis Kihelkonna poiss Andres Köster. "Mul on väga hea meel, et saan oma tööd teha niivõrd kodus lähedal," rõõmustas **Andres Köster** siiralt võimaluse eest pisut kauem oma vanematel külas olla. Teatris on ametlikult üks päris vaba päev – esmaspäev. Selle ajaga just väga tihti Eesti ühte läänepoolsemasse valda ei jõua.

"Kodusaarel laulda on alati väga mõnus. Mul on ka noore sõduri roll Paul Hindemithi ooperis "Pikk jõulueine". Kuna see on mitmest põlvkonnast rääkiv tükk, siis lavastaja Arne Mikk palus ka kõikidel lauljatel teha kokkuvõtte oma suguvõsast, et milline on igaühe isiklik põlvkondade lugu. Võib nii öelda, et selleks ooperiks valmistudes mõtlesin pisut enam oma saare juurtele," rääkis Kihelkonnalt pärinev Andres Köster, kellel tuleb jaanuarikuus rahvusoperi lavalaudadel üles astuda

Mister X-i rollis taas Kálmáni operetis "Tsirku-sprint-sess".

Pisut ka pühapäeval festivali "Estonlastelt saarlastele" avava ooperi sisust. "Pikk jõulueine" jutustab Bayardite suguvõsa kodustest sündmustest 90 aasta vältel jõuluõhtute kontekstis. Tõsise alatooniga, kuid humoorikas ja soe lugu räägib eri põlvkondade elust: muredest, kasvamisest ja valikutest, luues värvika pildi inimolemusest.

Teledirigent linnateatris

Paul Hindemith (1895–1963) oli Saksa neoklassitsismi silmapaistvamaid esindajaid ja üks 20. sajandi mitmekülgsemaid heliloojaid.

Põnev on see, et ooper kantakse ette orkestri saatel, kuigi orkestrante laval näha ei ole. Lauljad peavad hakkama saama teledirigendiga.

Põhiline festivali mängupaik on siiski Kuressaare spordikeskuse teatrisaal, kus festivali avaetenduseks on Ludwig Minkuse ballett "Bajadeer". See jutustab imelise loo igavesest armastusest, kättemaksust ja õiglusest. Tempelitantsijatar (bajadeer) Nikia ja suursugune sõdalane Solor armastavad teineteist, kuid

neende suhe on keelatud... Teate ju küll, poleks õnnetut armastust, poleks ka kunsti.

Ajalooliselt võiks mainida, et balleti esimene lavastus oli suurejooneline ja äärmiselt kulukas: teises vaatuses pidi lavale mahtuma 200 tantsijat ja elevant. Minkuse ja Petipa ballett oli Läänes kaua tundmata ning alles 1961. aastal võis Euroopa publik nautida suursugust teost Kirovi teatri balletitrupi esituses Palais Garnier's Pariisis.

Loe edasi lk 5

